

Riski tehlikeli bulanlar monotonluğu denesin!

Pek çok kez yaşadığımız şehirden, işimizden hatta en yakınımızdaki insanlardan bile bıkip “buralardan gitmek” istemişizdir mutlaka... Uzaklara gitmek... Dilini bile bilmediğimiz bir ülkeye belki de... Hatta bir ülkeyle sınırlı kalmayıp, geriye dönüp bakmadan dünyayı gezmek istediğimiz zamanlar da olmuştur. Ancak kimilerimiz bundan yakınlarımıza karşı bencilce bir davranış olacağını düşünerek vazgeçti, kimilerimiz “Bunu yapmak hem para hem de cesaret ister” dedi. Bazılarımız da bulunduğumuz şehre ya da ülkeye bağlayan bir şeyler olduğunu düşünerek, aslında “gitmeyi” yeteri kadar istemediği gerçeğiyle karşılaştı ve bu hayali uzun bir süreliğine rafa kaldırdı. Ancak biri var ki; O sırt çantasını alıp, arkasına bile bakmadan gitti ve “Designer on the road” adını verdiği sadece tasarım gücüyle hayatta kaldığı dünya turu da böylelikle başlamış oldu. Bu cesur, “tasarım aşkı” uğruna yollara düşen adam kim mi? Genç Tasarımcı Çağrı Çankaya. Biz ise O’na “Seyyah Tasarımcı” dedik. Bu yolculuğun nasıl başladığını ve yolculuk boyunca yaşananları merak edenler, gelin detayları Çağrı Çankaya’dan dinleyelim.

Röportaj: Tuğçe Köse

Tasarımcı olmaya ne zaman ve nasıl karar verdiniz?

Bizim ailenin büyük bölümü farklı branşlarda da olsa sanat ya da tasarım disiplinlerinden insanlar. Tekstil, iç mimari, animasyon hepsi var. Sanırım onlardan bulaşmış. Keza sayısal derslerle de aram iyi değildi. Test defterleri eskiz dolunca otomatikman bir yönelme oldu.

Risk kelimesi sizin için ne ifade ediyor?

Heyecandır. O olmasa her şey süper sıkıcı olurdu. Sonuçta risk dediğimiz şey bir sorunun oluşma olasılığı ve oluşursa başımıza geleceklerin bizde yarattığı korkudur. Bu olmadan bir şey başarmanın ne anlamı var ki zaten. Risk alınmamış bir başarı hikâyesi hayal bile edemiyorum açıkçası. Hatta bununla ilgili harika bir söz var; “Riski tehlikeli bulanlar monotonluğu denesin, o daha ölümcül.”

Bize “Designer on the road” projesinden bahsedermisiniz?

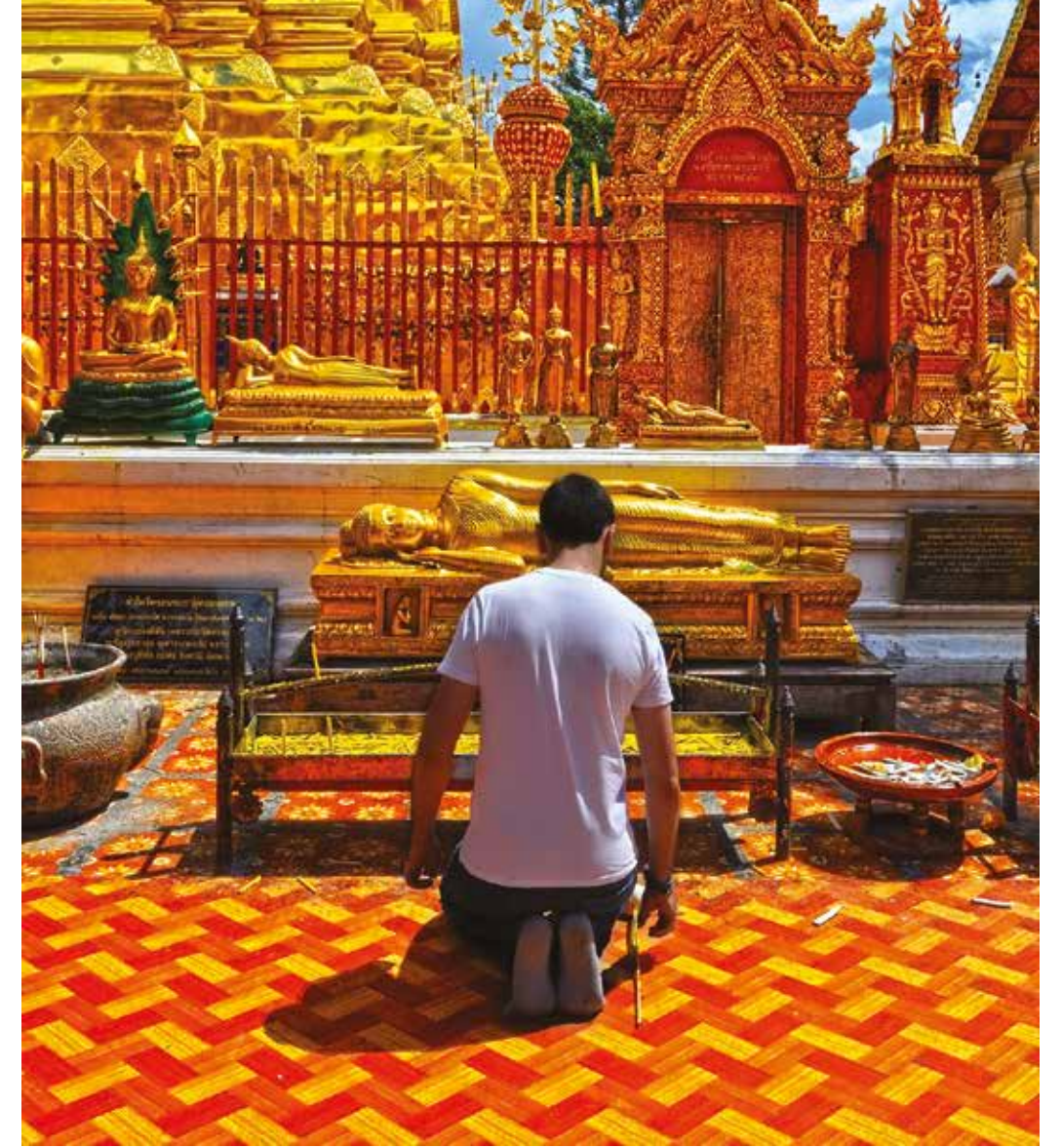
Kısacası hayatımda yaptığım en harika işti. İstanbul’da sanat yönetmeni olarak çalışırken istifa ettim ve 2011 yılında hayallerimi gerçekleştirmek için çılgınca bir projeye başladım. Bu, kendime “Designer on the road” adını vererek sadece tasarım gücüyle hayatta kaldığım bir dünya turydu. Parasız ve kredi kartsız... Sırasıyla; Hindistan, Tayland, Vietnam, Güney Kore, Ukrayna, Çin, Endonezya, Malezya, Sri Lanka, Birleşik Arap Emirlikleri, Güney Afrika, Arjantin, Brezilya, Kolombiya, Kosta Rika, Honduras, El Salvador, Guatemala, Romanya, Almanya, Hırvatistan, Bosna Hersek ve Arnavutluk’ta tasarım, reklam ve oyun geliştirme şirketlerinde çalıştım.

Peki, işi gücü bırakıp cebinizdeki son para ile dünya turuna çıkmak nereden aklınıza geldi?

İşimden mutlu değildim, ailem bana muhtaç değildi, sevgilim yoktu, borcum yoktu, ev kredisi ödemiordum, dünya turu hep hayalimdi... “Madem mutsuzum, bir tatminsizlik var, neden bunu denemeyim ki?” dedim. Param yok pekâlâ ama tasarım yapsam diye düşündüm, sonra başladım her yerde iş aramaya.

Bu yola çıkarken aklınızda hangi düşünceler vardı? Korkuyor muydunuz mesela, tereddütleriniz var mıydı? Kendinize bir hedef belirlemiş miydiniz?

Korku değil belki ama endişelerim elbette

vardı. “İnsanları memnun edebilecek miyim?”, “Bana nasıl davranacaklar, ortama ayak uydurabilecek miyim?”, “Acaba beni nerede yatacaklar?”, “Kaç para verecekler” gibi sorular vardı aklımda. Her ülke değişikliğinde tekrar tekrar bu soruların çoğu yine kafamda beliriyor ve geriliyordum.

Para ve kredi kartı kullanamadığınızı söylüyorsunuz. Bunun arkasında yatan neden neydi? Geçiminizi nasıl

sağladınız?

Üç yıl süren yolculuğum boyunca Lowe, Mc Cann Erickson, Young&Rubicam, JWT, Havas, Leo Burnett, Continuum gibi büyük global şirketlerden, lokal ve butik ajanslara kadar tasarımın olduğu her yere gidip ayrım yapmadan tasarım çözümlerinde bulundum. Yolculuğumu Çin ve Hindistan asıllı iki tasarım dergisinde her ay yazarak, sosyal medya ve blog’um sayesinde dünyayla paylaştım. Zamanla proje oldukça ilgi çekti ve popüler hale

geldi. Dünyanın birçok ülkesinde talk show'lar, televizyon programları, dergiler, gazeteler ve internet siteleri yolculuğumu konu etti.

Bu zamana kadar kimlerle çalıştınız? Hangi projelere imza attınız?

Oyun geliştirme şirketinden, dijital reklam ajansına grafik tasarım adına iş olan her tür şirkette bulundum diyebilirim. Ukrayna'da bağımsız bir oyun projesinden Vietnam'ın en büyük süt ürünleri markasına Taylandlı lokal bir restorandan, Citroen ya da HP gibi global müşterilere kadar geniş bir skala için çalışma fırsatım oldu. Hem de başka başka ülkeler ve dillerde...

Kaç ülke gezdiniz? Sizi ve tasarımcı ruhunuzu en çok hangi ülke, ne tür özellikleriyle etkiledi?

23 ülkede 45 şehir gezdim. Beni en çok etkileyen yerlerden biri Hindistan oldu. Aslında çok iyi tasarım yaptıkları için değil ama tasarıma bakış açıları ve düşünce yapılarından dolayı. Onun dışında reklamcılıkta Brezilya çok önde bir çizgiye sahipti. İşlerin kalite standardı dünyanın üzerinde... Ürün tasarımı ve ambalaj konularında Güney Kore'de çok etkilenmiştim. Berlin yine çok geniş bir tasarım ve sanat cemiyetine sahip. Tüm bunların dışında global dünyada iyi tasarım her yerden beslenip dünyanın herhangi bir yerinden çıkabiliyor bence. Keza her ülkede iyi ve kötü tasarım mevcut.

Başınıza gelen en iyi, en kötü ve en heyecan verici olay neydi?

Tayland'da param bitmişti. Oradan Vietnam'a geçecektim ama uçuşum iki gün sonraydı. "Uçakta nasılsa bir şeyler ikram edilir" deyip iki gün aç kaldım. Uçakta da yemeği ücretli veriyorlarmış meğer. Yanımda oturan yolcu hiç param olmadığını anlayınca bana bir sandviç ısmarladı. O kötü havayolu sandviçi hayatımda yediğim en harika yemektir. Bana onu ısmarlayan Hintli yolcuysa en melek insan. En kötüsü Vietnam'da gıda zehirlenmesi yaşayıp, mide kanaması geçirmek oldu. Paramın çalınması, aşı eksikliği yüzünden kaçan bir uçak, kaybolan bir kamera, tapınakta çalınan ayakkabılar, türlü hastalıklar da cabası. En iyisiyse Afrika'da uçaktan atlayıp dünyanın ilk havada yapılan tasarımına imza atmam. DOTR logosu orada 11 bin feet yükseklikte ortaya çıktı.

Yolculuğunuz boyunca "iyi ki yapmışım" ve "keşke olmasaydı" dediğiniz bir şey var mı?

Beni en çok etkileyen yerlerden biri Hindistan oldu. Aslında çok iyi tasarım yaptıkları için değil ama tasarıma bakış açıları ve düşünce yapılarından dolayı. Onun dışında reklamcılıkta Brezilya çok önde bir çizgiye sahipti.

İyi ki bu yolculuğa çıkacak cesareti göstermişim. "Keşke"leri pek sevmiyorum ama keşke yolda kazandığım tüm parayı dönmeden harcasaydım. 2800 dolar artmıştı ve para Türkiye'ye dönerken çalındı.

Tasarımcı olmak isteyen gençlere ve her şeyi bırakıp gitmek isteyenlere tavsiyeleriniz neler?

Bana en çok okullar soruluyor. Okul önemli de önemsiz de... Tavsiyem ilgilendikleri branşla ilgili iyi bir okulda lisans yapmaları ancak okula gitmenin yanında insanın kendini geliştirip, kendi ilgi alanını kaybetmemesi ve heyecanlı, tutkulu olması en büyük kilometreyi yapan güç oluyor. Zaten tasarım, tutkunu değilseniz yapılacak bir meslek değil. Reklamcılık da değil. Aşık olmalısınız ki olsun. Sırf

fatura ödemek için yapıyorsa çok derin olamayacaktır.

Türkiye'de sizi nasıl bir çalışma hayatı bekliyor?

Şubat ayında Kadir Has Üniversitesi'nde deneyimlerimi ve öğrendiklerimi gençlerle buluşturmak için ders vermeye başladım. Ayrıca kendi tasarım stüdyom "DOTR" çok yakında çalışmaya başlıyor. Bir diğer hayalimse bu yolculuğu bir kitap haline getirmek... Bu konuda yayıncı arayışına gireceğim.

Aklınızda yeni "çılgın projeler" var mı?

Tabii ki var. Ama o kadar çılgınlar ki buradan açıklamak şu an için doğru olmaz. Zamanla görelim bakalım neler olacak.

**GÜVERTEDE APERATİF DEĞİL...
"GÜVERTE BAR"DA APERATİF.**

YOUR EXCLUSIVE CHARTER AGENCY

mgyachting.com

0532 665 56 94

